Майтраяни Упанишад

Майтраяни Упанишад

, превод от д-р А. Г. Кришна Уориър,

публикувано от Теософското издателство, Ченай.

Ом! Нека моите крайници и реч, Прана, очи, уши, жизненост
и всички сетива растат по сила.
Цялото съществуване е Брахман на Упанишадите.
Нека никога не отричам Брахман, нито Брахман отрича мен.
Нека няма никакво отричане:
Нека поне от мен няма отричане.
Нека добродетелите, провъзгласени в Упанишадите, бъдат в мен,
който съм отдаден на Атман; нека те пребивават в мен.
Ом! Нека има мир в мен!
Нека има мир в обкръжението ми!
Нека има мир в силите, които действат върху мен!

ПРАПАТАКА ЕДИН.

Цар Брихадратха, като поставил най-големия си син за цар, смятайки тялото за непостоянно, придобивайки непривързаност, отишъл в гората. Той извършил голямо покаяние и застанал, гледайки слънцето, с вдигнати ръце. В края на хиляда години мъдрецът Сакаяна се приближил (към него) като огън без дим, горящ с блясъка си и казал: „О, царю, стани и избери благодат“. Той се поклонил и казал: „Господине, аз съм невеж за себе си. Ти го знаеш; моля те, сподели го“.

„Това се е случвало и в миналото и е невъзможно, поискай други желания“. Но царят докоснал краката му и казал: „Господине, каква е ползата от удоволствието в това тяло, което мирише лошо и е маса от кости, кожи и т.н., нападнато от похот, гняв и т.н., раздяла с близки и скъпи хора, глад, жажда и т.н. Виждаме, че всичко това се разлага, като мухи и комари, които живеят и умират.

Великите царе Дудюмна, Бхуридюмна, Индрадюмна, Кувалаясва, Яуванасва и т.н., от Сурявамса, Марута и т.н., от Сомавамса, изоставили този свят и отишли в другия, дори пред очите на роднините им.“ Виждаме също как Гандхарвите, Асурите, Якшите и други са мъртви и изчезнали. Океаните пресъхват, планините падат, звездата Дхрува се разклаща, дърветата и земята се изкореняват.

Има само прераждане в този свят след всички наслади. Ти трябва да ме издигнеш, който съм като жаба в тъмен кладенец. Ти си моето убежище.

ПРАПАТАКА ДВЕ

Мъдрецът Сакаяня, доволен, каза: „О, Царю, знамето (украшението) на династията Икшваку, ти познаваш аз-а, изпълни дълга си, известен като син на цар Марут. Това наистина е твоето аз“. „Което, о, Господи“ (попита той). Той отговори: „Не може да се опише. Този, обвързан от външни причини, издигащ се нагоре, страдащ и все пак (истински) не страдащ, разсейва невежеството като слънцето, което разсейва тъмнината. Спокойният, издигащ се от това тяло и приближаващ се до върховното, се проявява в собствената си същност,

безсмъртен, безстрашен.“

Тази Брахма-видя ни е била дадена от Господ Майтрея. Аз ще ви науча на същото. Безгрешните, мощно сияещи и целомъдрени Валакхилии казали на Праджапати: „Господи, това тяло е инертно като каруца. Кое фино същество има такова величие, че тялото е установено като съзнателно нещо? Кой е водачът на това тяло?“

Той им казал: „Този, който е отвъд речта, е чист, свят, свободен от заблуди, спокоен, без дъх, независим, безкраен, непроменим, вечен, нероден, свободен, в собствената си слава. Той е водачът.“

Те казали: „Как може това тяло да бъде установено така от някой, който е лишен от желания?“ Той отговорил: „Азът е фин, необектен, невидим и се нарича Пуруша. Отчасти той съзнателно присъства тук и събужда спящия. Тази съзнателна част от този Пуруша е познавачът на тялото във всеки индивид. Неговите белези са въображение, решителност и самонадеяност - той е Господ на създанията, окото на всички. Чрез това съзнателно същество се установява тялото.“ Той е водачът.

Те попитали: „Господи, как може такова същество да съществува частично?“

Той им казал: „Този Праджапати е бил там в началото. Бидейки сам, той не е бил щастлив. Той е съзерцавал себе си и е създал множество същества. Те не са го осъзнавали, задъхани, инертни като стълб. Той не е бил щастлив и си е помислил: „За да разпаля съзнанието им, ще вляза в тях“. Превръщайки се в въздух, той е влязъл, не като едно цяло, а като се е превърнал в петкратен въздух Прана, Апана, Вяна, Удана и Самана. Дъхът, който се движи нагоре, е Прана, Апана се движи надолу. Самана е това, което кара изядената храна да се утаи и я разпространява равномерно до всеки крайник. Удана повръща нагоре и изпраща напитката и храната надолу. Това, което прониква в нервите, е Вяна. Вятърът Вайшванара надделява над вятъра Антарйами и обратно. Между тези две се излъчва топлина - топлината е духът - духът е космически огън. Това е посочено и другаде.“ Огънят вътре е космическият огън, вътрешният огън, чрез който храната се смила. Звукът на храносмилането се чува със затворени уши, а не когато човек е на път да умре.

Това върховно същество, разделящо се на пет, установено в пещерата (сърцето), е изцяло ментално, тялото му е жизненият дъх. Той има много форми, въображенията му са верни. Стоейки в сърцевината на сърцето, той се стреми и мисли: Нека стана всички неща. Издигнат, разделяйки нещата чрез петте лъча, той преживява тогава. Сетивните органи са лъчите, двигателните органи са конете; тялото е колесницата, умът е водачът, от природата на Пракрити; карайки с камшика, той кара тялото да се върти като колело. Благодарение на него тялото е съзнателно същество.

Това „аз“ е наистина доведено до зависимост от не-аз-а чрез плодовете на действията, бели и тъмни, е обзето, така да се каже, от тях и прелита от тяло на тяло. Бидейки непроявен, фин, невидим, не-обектен, не-притежателен, свободен от състояния, не-действащ,(но) пребъдва като агент.

Той е наистина чист, непоколебим, неизменен, неопетнен, нетърпелив, без желания, пребъдващ като свидетел, изпитва „плодовете на действията“, обичан е от лист (на Пракрити).

ПРАПАТАКА ТРИ

Те казаха: „О, Господи, кой тогава е другият аз, обзет от белите и тъмни плодове на действията и отива в утроби, добри и лоши, който слиза или се изкачва, скитайки, победен от дуалности?“

Той отговори: Наистина има друг аз в елементите, обзет от действия бели и тъмни. Елементи означава петте коренни елемента, както и петте конкретни елемента. Техният комплекс е тялото.

Азът е като капка вода в лотосовия лист. Това е обзето от Пракрити. Бидейки победен, той е в състояние на заблуда и не вижда Господа в себе си, който го кара да действа. Доволен от масата от съставни части и объркан, нестабилен, в нетърпеливо преследване, обзет от желание, копнеж, самонадеян, мислещ си „Аз съм това, това е мое“, той се връзва в себе си като в мрежа, той се скита наоколо.

И на други места е казано: „Агентът наистина е Елементарното аз. Вътрешният

дух причинява действия посредством инструменти, точно както желязото, проникнато от огън и оковано от работници, се разделя на май, така и елементарното аз, проникнато от вътрешния дух и притиснато от Пракрити, става много. Групата от три аспекта, приемащи формите на 84 лакха живи същества, съставлява масата от елементарни същества. Това е формата на множеството. Съставките са тласнати от духа като колело от неговия водач. Тъй като огънят не се оковава (само желязото се оковава), така елементарното аз, а не духът, е надвито.“

Казано е: това тяло без съзнание е породено от половия акт - то е ад - е преминало през пикочните пътища, поддържано от кости, покрито с плът и кожа, изпълнено с изпражнения, урина и т.н. - то е разкъсана обвивка. Твърди се, че „заблуда, страх, депресия, сън, рана, старост и т.н., бидейки изпълнено с тези Тамаса и Раджаса черти (като желание), елементарният аз е обзет. Следователно, той неизбежно приема различни форми.“

ПРАПАТАКА ЧЕТИРИ

Казано е: „Като вълни в големи реки, миналите дела са нечия защита - като бреговата линия на океана. Прераждането е неизбежно - обвързано от добри и лоши резултати (на действията), като звяр с въжета. Като затворник, този в лапите на Смъртта не е свободен; обитава сред много страхове. Този, който е полудял от светски удоволствия, е като опиянен. Той е в хватката на греха и се скита, като ухапан от змия е в челюстите на опасността, като в тъмнина е заслепен от страст. Като хванат в плен на магическо шоу, човек е сред Мая. Той вижда всичко погрешно, като в сън, безсъщно като сърцевината на живовляка - като актьор, преоблечен за миг - фалшиво привлекателно като боядисана стена.“ Казано е, че „сетивни обекти“ като звука са там, източници на проблеми. Привързан към тях, азът забравя върховното място.“

Лекарството е спечелването на знание - следвайки собствената си Дхарма, законът на живота поддържа всичко като дървесен ствол. Чрез този закон човек се издига нагоре; без него човек се спуска надолу - това е заложено във Ведите. Предаването на закона не може наистина да бъде в Ашрама (житейския етап). За този, който е в Ашрама, се казва, че е истински аскет. Казано

е също: „Чрез покаяние се постига Сатва и чрез Сатва се постига (пречистеният) ум; чрез ума се постига духът и чрез постигнатия дух (прераждането) спира.“

Следните стихове са уместни:
Точно както огънят без гориво умира в собствения си източник, така и умът, чрез умирането на своите гуни, се успокоява в източника. Гуните на ума, отдръпнати, на обичащия Истината, неподлъган от сетивните обекти, са лъжливи. Те следват законите на действието - мигриращият живот е наистина умът. Постарайте се да го пречистите добре. Върху това, върху което се спира умът, това изпълва живота на човек. Това е вечната мистерия.“ С пречистен ум, фиксиран върху себе си, човек се страхува от безкрайно блаженство. Ако умът, привързан към сетивните обекти, е фиксиран върху върховния дух, кой няма да се освободи? Умът е два вида: нечистият е изпълнен с желания; чистият е без тях. Когато човек освободи ума си от разтваряне и безпокойство, достигне състояние на безсъзнание, това е висшето място. Умът трябва да бъде сдържан само докато не се разтвори в сърцето. Това е и знание, и освобождение - покойът са просто подробности. Радостта, получена от ума, който е пречистен чрез Самадхи и фиксиран върху духа, не може да бъде описана с думи, а може да бъде схваната само от ума. Вода, смесена с вода, не може да бъде разграничена, така също и огън в огън и небе в небе, така че умът - духът - човекът е освободен. Умът е единствената причина за робство и освобождение: привързан към обекти, той дава робство - без тях, освобождение.

Ти си Бхахма, Вишну, Рудра, Праджапати, Агни, Варуна, Ваю, Индра, Луна, Ману, Яма, Бхуми, Ачюта. В небесата ти пребиваваш в себе си по много начини. Покланям се пред теб, господарю на всичко, душата на всичко, извършител на разпределения, защитник на всичко; цялата илюзия, цялото забавление си ти. Спокоен по природа, най-тайният, отвъд мисълта и знанието, без начало и край.

Всичко беше Тамас - след това подтикнато от Върховния, стана неравномерно - Раджас принуден, стана неравномерно. Всичко това произлезе от Сатва, съзнателното същество, във всеки човек, обозначено с мисъл, решителност и самонадеяност. Праджапати говори за това. Първите тела са Брахма и т.н. Той

е аспектите на Тамас, Рудра на Сатва. Вишну стана трикратен, осемкратен и т.н., неограничен и се движи сред създанията - подкрепата на всички създания и техния господар, вътре и извън тях.

Ом! Нека крайниците и речта ми, Прана, очите, ушите, жизнеността
и всички сетива растат по сила.
Цялото съществуване е Брахман на Упанишадите.
Нека никога не отричам Брахман, нито Брахман отрича мен.
Нека няма никакво отричане:
Нека поне от мен няма отричане.
Нека добродетелите, провъзгласени в Упанишадите, бъдат в мен,
който съм отдаден на Атман; нека те пребивават в мен.
Ом! Нека има Мир в мен!
Нека има Мир в обкръжението ми!
Нека има Мир в силите, които действат върху мен!

Тук завършва Майтраяни Упанишад, включена в Сама-Веда.

Публикувано | Променено на28 юни 2018 г.

Онлайн книги

Аз
Бхагавад Гита
Брахма Сутра
Упанишади
Ведите
Ведически химни
Рамаянам
II
Ади Шанкара
Шри Рамакришна
Шри Сарада Деви
Свами Вивекананда
Рамана Махарши

Свами Рамдас
Канчи Маха Периява
Джиду Кришнамурти [JK]
Нисаргадата Махарадж
III
Статии и резюме
Уроци по Веданта
Книги от Веданта - Други
IV
Мантри и ритуали
Молитвени химни - Стотри
В
Карнатик Музика Критис
Морални истории
Истории и анекдоти

Нашите уебсайтове

Магазин за духовни науки Celextel

Магазин за електронна музика Celextel

Духовна библиотека Vedanta

Библиотека за шастри Vedanta

„Наложително е всички тези различни йоги да се прилагат на практика; просто теориите за тях няма да донесат никаква полза. Първо трябва да чуем за тях, след това да помислим за тях. Трябва да разсъждаваме върху мислите, да ги запечатаме в умовете си и да медитираме върху тях, да ги осъзнаем, докато накрая те станат целият ни живот. Религията вече няма да остане сноп от идеи или теории, нито интелектуално съгласие; тя ще навлезе в самото ни аз. Чрез интелектуално съгласие днес можем да се съгласим с много глупави неща и утре да променим напълно мнението си. Но истинската религия никога не се променя. Религията е осъзнаване; не говорене, нито доктрина, нито теории, колкото и красиви да са те. Тя е битие и ставане, а не слушане или признаване; тя е цялата душа, която се променя в това, в което вярва. Това е религията."
Свами Вивекананда
Пълни съчинения на Свами Вивекананда - том 2

Отказ от отговорност: **Celextel** създаде тази **Веданта духовна библиотека** с благородното намерение да направи тези индийски духовни съкровища достъпни за всички. Celextel полага абсолютна грижа за поддръжката на този уебсайт и Celextel не носи отговорност за каквито и да било грешки или неточности. Тези онлайн книги са само с информационна цел и не трябва да се тълкуват като предоставяне на професионални съвети по какъвто и да е начин. Читателите трябва да упражняват собствена преценка и да се позовават на оригиналния източник за всички практически цели.
Разпространението, публикуването и неразрешеното копиране на тези онлайн книги без предварително разрешение на съответните автори, издатели или преводачи са забранени.
Авторско право © 2002-2025 **Celextel Enterprises Pvt. Ltd.** Всички права запазени.
Тема за иновации от Cagintranet ** Задвижвано от GetSimple

RSS 2.0

sitemap XML